

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Biedroń (spr.)
Sędziowie:	SSA Franciszek Marcinowski SSO del. Lidia Mazurkiewicz - Morgut
Protokolant:	Katarzyna Rzepecka

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z o.o. w C.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 19 listopada 2012 r. sygn. akt VI GC 144/12

1. uchyla zaskarżony wyrok w zakresie w jakim oddala powództwo o zapłatę kwoty 75.000 zł i w tej części postępowanie umarza;

2. zmienia zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie w ten sposób, że:

- zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 706.600 (siedemset sześć tysięcy sześćset) zł z ustawowymi odsetkami od 7.04.2012 r.,

- zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 16.994 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

- nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Opolu kwotę 29.303 zł tytułem kosztów sądowych, od uiszczenia których strona powodowa została zwolniona;

3. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

4. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Opolu kwotę 39.080 zł tytułem kosztów sądowych, od uiszczenia których strona powodowa została zwolniona.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Opolu oddalił w całości powództwo, którym strona powodowa (...) sp. z o.o. w C. domagała się od pozwanego A. S. zapłaty kwoty 781.600 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty, tytułem zwrotu uiszczonych przedpłat na zakup towarów w związku z rezygnacją z ich zakupu.

Rozstrzygnięcie to Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

Strona powodowa (...) sp. z o.o. w C. jest spółką prawa handlowego, o szerokim zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, reprezentowaną przez E. P. – Prezesa Zarządu, który w jej imieniu uprawniony jest do zaciągania zobowiązań, składania oświadczeń i podpisywania ich.

Pozwany A. S. od dnia 1.10.1997 r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą P.U.H (...) w N., której przedmiotem jest sprzedaż hurtowa metali i rud metali.

Strona powodowa w okresie od dnia 25 marca do 10 czerwca 2010 r. dokonała przelewem bankowym na konto pozwanego A. S. wpłat z tytułu „przedpłat” w łącznej kwocie 781.600 zł.

Pismem z 2.04.2012 r. - radca prawny R. K. w imieniu Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. zażądał zwrotu wpłaconych tytułem przedpłat następujących kwot: 82.600 zł i 145.000 zł, 154.000 zł i 400.000 zł, tj. łącznie 781.600 zł, do dnia 6.02.2012 r. W piśmie tym oświadczył, że z upoważnienia Zarządu Spółki rezygnuje z zakupu towarów na które złożone były przedpłaty.

A. S. nie zwrócił stronie powodowej kwoty 781.600 zł.

W dniu 30 marca 2012r. Zarząd Spółki L. z siedzibą w C. udzielił pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu R. K. w sprawie z powództwa przeciwko A. S..

Pomiędzy stronami przed Sądem Okręgowym w Opolu toczyła się sprawa o sygn. akt VI Gc 153/10 z powództwa (...) sp. z o.o. o zapłatę kwoty 781.600 zł, w której postawę faktyczną powództwa stanowił również brak spełnienia świadczenia przez pozwanego z łączącej strony umowy, pisemne odstąpienie od umowy przez stronę pozwaną oraz brak zwrotu zapłaconych przez powoda pozwanemu zaliczek. W sprawie tej Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 22 lutego 2011 r. powództwo oddalił, uznając że stron nie łączyła umowa sprzedaży, co do wykluczało możliwość odstąpienia od niej. Wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2011 r., sygn. akt I ACa 769/11, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelację strony powodowej, uznając iż choć strony łączyła ważna ustna umowa sprzedaży, to strona powodowa pozostawała w zwłoce ze sprecyzowaniem właściwości zamawianych rzeczy (uczyniła to dopiero w toku postępowania apelacyjnego), co prowadziło do uznania że nie zaktualizowało się jej uprawnienie do odstąpienia od umowy.

Przy takich ustaleniach faktycznych Sąd Okręgowy uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd I instancji wskazał, że choć poza sporem pozostawało, iż strona powodowa uiściła na rzecz pozwanego w czterech ratach łącznie kwotę 781.600 zł to istotnego znaczenia nabierał fakt, że pomiędzy stronami toczyła się już przed Sądem sprawa o zapłatę tej kwoty, w której to jednak powód dochodził jej zwrotu w oparciu o inną podstawę prawną. Odwołując się zatem do wskazanej przez powoda w niniejszym postępowaniu podstawy prawnej roszczenia oraz zajętego w uprzednim postępowaniu stanowiska Sądu Odwoławczego, iż nie zaktualizowały się po stronie powodowej podstawy do odstąpienia od umowy, Sąd I instancji stanął na stanowisku, że ocenę zasadności żądania ograniczyć należało jedynie do rozważenia, czy zaistniały podstawy do żądania spornej kwoty na zasadzie art. 405 k.c. Sąd Okręgowy uznał, że w okolicznościach sprawy żądanie takie nie było uzasadnione. Za takim stanowiskiem zdaniem Sądu I instancji przemawiało, iż Sąd ten z urzędu dopatrył się, że strona powodowa nie złożyła skutecznie rezygnacji z zakupu towarów, na które dokonano sporych przedpłat, a co za tym idzie strony nadal łączyła ważna umowa. Sąd Okręgowy wskazał, że rolą strony powodowej było wykazanie, że łącząca strony umowa dostarczenia wyrobów stalowych przestała mieć skutek prawny, co w konsekwencji wymagało wykazania, że strona powodowa skutecznie

zrezygnowała z zakupu zamówionych towarów. Ciężarowi temu, zdaniem Sądu I instancji strona powodowa nie podołała. W żadnym razie dowodem na skuteczną rezygnację z zakupu towarów od pozwanego nie mogło być, w ocenie Sądu Okręgowego, załączone do pozwu pisemne oświadczenie o rezygnacji podpisane przez radcę prawnego R. K., gdyż uprawnionym do składania oświadczeń woli w imieniu strony pozwanej jest jedynie prezes, a podpisany pod załączonym oświadczeniem, pełnomocnik, jak wynika z treści dołączonego do akt pełnomocnictwa otrzymał jedynie pełnomocnictwo procesowe, które nie rodziło uprawnienia do składania oświadczeń woli w imieniu strony powodowej.

Powyższe orzeczenie zaskarżyła w całości strona powodowa, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na podstawę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie braku upoważnienia pełnomocnika procesowego do złożenia oświadczenia o rezygnacji o zakupu towarów od pozwanego oraz niewyjaśnienie wszystkich okoliczności udzielenia przez zarząd spółki tegoż upoważnienia.

W oparciu o powyższe zarzuty strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości wraz z zasądzeniem kosztów procesu (w tym kosztów zastępstwa procesowego), względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Uzasadniając swoje stanowisko strona powodowa wniosła o przesłuchanie na okoliczność posiadania przez pełnomocnika upoważnienia do odstąpienia od umowy, prezesa zarządu strony powodowej E. P..

Pismem z dnia 4.04.2013 r., na skutek częściowej zapłaty zadłużenia przez pozwanego po wydaniu zaskarżonego wyroku, strona powodowa ograniczyła roszczenie główne do kwoty 706.600 zł.

Sąd Apelacyjny dodatkowo poczynił następujące ustalenia faktyczne:

Strona powodowa, przed wystąpieniem przeciwko pozwanemu na drogę sądową po raz pierwszy, nie przedstawiła pozwanemu specyfikacji towarów, których wydania domagała się od pozwanego w ramach zawartej umowy, zaś pozwany nie wzywał jej o to na piśmie.

dowód: okoliczność bezsporna

W toku pierwszego procesu toczącego się przed stronami przed Sądem Okręgowym w Opolu pod sygn. akt VI GC 153/10 (a także Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu, sygn. akt I ACa 769/11) pozwany pismem z dnia 23.02.2011 r. zwrócił się do powódki z prośbą o przesłanie na jego adres specyfikacji materiałowej na wyroby hutnicze celem zrealizowania wniesionej przedpłaty. Jednocześnie poinformował, że w terminie 14 dni po otrzymaniu specyfikacji wyroby będą przygotowane do odbioru.

W odpowiedzi na powyższe pismo strona powodowa pismem z dnia 21.03.2011 r. zwróciła się do pozwanego o dostarczenie prętów żebrowanych według podanej w piśmie szczegółowej specyfikacji.

dowód: okoliczność bezsporna

Pozwany po sprecyzowaniu zamówienia przez stronę powodową nie dostarczył zamówionych towarów.

dowód: dowód: przesłuchanie w charakterze strony prezesa zarządu strony powodowej E. P. e-protokół z dnia 29.05.2013r. 00:01:18-00:03:27

Przed dniem 2 kwietnia 2012 r. E. P. – pełniący funkcję Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. udzielił w imieniu strony powodowej pełnomocnictwa radcy prawnemu R. K. obejmującego upoważnienie do rezygnacji z zakupu od pozwanego zamówionych towarów.

dowód: przesłuchanie w charakterze strony prezesa zarządu strony powodowej E. P. e-protokół z dnia 29.05.2013r. 00:01:18-00:03:27

W okresie od 8.01.2013 r. do 29.03.2013 r. na rachunek strony powodowej pozwany lub osoby trzecie działające na rzecz pozwanego wpłaciły tytułem zwrotu wpłat dokonanych przez stronę powodową na zakup towarów łącznie kwotę 75.000 zł. I tak w dniu 8.01.2013 r. dokonano wpłaty 15.000 zł, w dniu 15.01.2013 r. dokonano wpłaty 10.000 zł, w dniu 15.03.2013 r. dokonano wpłaty 10.000 zł oraz 15.000 zł, w dniu 29.03.2013 r. dokonano wpłaty 25.000 zł.

dowód: potwierdzenia dokonania wpłat na rachunek bankowy k. 132-136

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja w przeważającej części okazała się zasadna, powództwo w zakresie w jakim nie zostało ograniczone o kwotę 75.000 zł podlegało uwzględnieniu w całości.

Dla porządku wyводу wskazać jednak na wstępie należało, że w toku postępowania apelacyjnego, pismem z dnia 4.04.2013 r. strona powodowa na skutek wpłat dokonanych przez pozwanego (lub na jego rzecz) w okresie od 8 stycznia do 29 marca 2013 r. na łączną kwotę 75.000 zł ograniczyła powództwo do kwoty 706.000 zł. Okoliczność ta stanowiła, mając na uwadze treść art. 355 § 1 k.p.c. podstawę do umorzenia postępowania w zakresie, w jakim nastąpiło cofnięcie powództwa to jest co do kwoty 75.000 zł. To zaś wobec treści art. 386 § 3 k.p.c. skutkowało uchynieniem zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddalał on powództwo o zapłatę kwoty 75.000 zł i umorzeniem postępowania w tej części, o czym Sąd Apelacyjny orzekł w pkt 1 wyroku.

Przechodząc do oceny zasadności zarzutów apelacji, uznać zdaniem Sądu Apelacyjnego, należało, iż są one trafne, gdyż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, po uzupełnieniu go w postępowaniu apelacyjnym oraz jego ocena, prowadziły do wniosku, że powództwo było zasadne. Wobec ziszczenia się po stronie powodowej podstaw do odstąpienia od łączącej strony umowy i po skutecznym od niej odstąpieniu, strona powodowa mogła domagać się od pozwanego zwrotu spełnionego na jego rzecz świadczenia.

Podkreślenia wymaga, że wadliwość zaskarżonego orzeczenia była wynikiem kilku okoliczności, z których do najistotniejszych należała w istocie kwestia błędnej oceny Sądu Okręgowego, co do braku umocowania do złożenia przez pełnomocnika strony powodowej oświadczenia o odstąpieniu od łączącej strony umowy. Błędnie również Sąd I instancji odwoływał się, jako podstawy prawnej roszczenia strony powodowej, do treści art. 405 k.c. jak również w sposób wadliwy dokonał interpretacji zapadłych wcześniej między stronami orzeczeń sądowych. Pokłosiem zaś tych błędów, był w konsekwencji, brak istotnych ustaleń faktycznych, które w znacznej części były bezsporne, a także błędna ocena, że wobec braku wykazania skutecznego odstąpienia od umowy, powództwo podlegało oddaleniu. Wskazane braki w ustaleniach faktycznych wymagały uzupełnienia przez Sąd Apelacyjny w toku postępowania apelacyjnego. Przy czym najistotniejszą kwestią wymagającą uzupełnienia i zbadania była kwestia umocowania pełnomocnika strony powodowej do odstąpienia od umowy w chwili sporządzania pisma z dnia 2 kwietnia 2012r. w którym to zawarto oświadczenie o rezygnacji z zakupu towarów.

Niewątpliwie wobec faktu, że strona powodowa dopiero z uzasadnienia zaskarżonego wyroku dowiedziała się o zakwestionowaniu przez Sąd I instancji z urzędu ważności jej oświadczenia o odstąpieniu od umowy, z tą chwilą uzasadniona stała się polemika z tym stanowiskiem, co w konsekwencji uzasadniało również inicjatywę dowodową zmierzającą do wykazania niezasadności stanowiska Sądu Okręgowego.

Z tej przyczyny Sąd Apelacyjny przyjął, że wnioski dowodowe strony powodowej zgłoszone w apelacji nie były spóźnione w rozumieniu art. 381 kpc. Wskazać przy tym należy, że zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy nie tylko w sposób nieuzasadniony, bez stosownego zarzutu strony przeciwnej, podważył ważność oświadczenia o odstąpieniu od umowy (wskazując brak wykazania umocowania składającego go pełnomocnika), ale także, jak słusznie wskazał skarżący w apelacji, nieuzasadnione było pozostawienie tej kwestii bez dalszego wyjaśnienia i wydanie merytorycznego orzeczenia w sprawie. W szczególności nie można było bowiem tracić z pola widzenia, że wnikliwa analiza spornego pisma, wskazywała, że w jego treści pełnomocnik strony powodowej odwoływał się do posiadanego upoważnienia, co dodatkowo wskazywało na konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego w tym zakresie. Przeprowadzone

przez Sąd Apelacyjny postępowanie dowodowe wykazało, iż w chwili składania spornego oświadczenia o odstąpieniu od umowy, pełnomocnik strony powodowej, legitymował się pełnomocnictwem od Prezesa Zarządu strony powodowej do jego złożenia. Przesłuchany na tę okoliczność Prezes Zarządu strony powodowej E. P., przyznał fakt umocowania pełnomocnika do odstąpienia od umowy. Brak było podstaw, mając na uwadze wskazania wiedzy, zasady logiki i doświadczenia życiowego do kwestionowania wiarygodności zeznań strony powodowej w tym zakresie.

Sąd Apelacyjny dla potrzeb rozstrzygnięcia uzupełnił również ustalenia faktyczne o bezsporne okoliczności, z których wynikało w sposób jednoznaczny, że już w trakcie poprzednio toczącego się pomiędzy stronami procesu (ustalenia te poczynił Sąd Apelacyjny w toku poprzedniego procesu), strona powodowa pismem dnia 21.03.2011 r. zwróciła się do pozwanego o dostarczenie prętów żebrowanych według podanej w piśmie szczegółowej specyfikacji, wywiązując się z obowiązku wskazania właściwości zamówionych rzeczy, pozwany zaś mimo tego i wezwania ze strony powodowej towarów tych nigdy nie dostarczył, mimo złożonej również w toku poprzedniego procesu pisemnej deklaracji, iż będą one w ciągu 14 dni, od wskazania przez stronę pozwaną specyfikacji materiałowej, gotowe do odbioru, co ostatecznie wskazywało na pozostawanie przez pozwanego w zwłoce ze spełnieniem świadczenia.

Powyższe ustalenia faktyczne, prowadzić zdaniem Sądu Apelacyjnego musiały do wniosku, iż ocena Sądu I instancji była oczywiście nietrafna. Ustalenia te wskazywały bowiem, w sposób jednoznaczny, że ziściły się przesłanki, w oparciu, o które strona powodowa mogła domagać się zwrotu spełnionego na rzecz pozwanego świadczenia. W świetle ustalonych okoliczności niewątpliwe było, że pozwany nie spełnił swojego świadczenia, zaś strona powodowa nie pozostawała w zwłoce z ciężącymi na niej obowiązkami. Wskazać bowiem należało, że już w toku poprzednio toczącego się między stronami procesu (na etapie postępowania apelacyjnego) strona powodowa wywiązała się z ciężących na niej obowiązków i na wezwanie pozwanego pisemnie sprecyzowała właściwości towarów jakich się domaga. Mimo tego wezwania pozwany swojego świadczenia nie spełnił, nie dostarczył towarów, choć co miało szczególnie istotne znaczenie, wzywając stronę powodową do sprecyzowania właściwości zamawianych towarów, zadeklarował, że wybrane wyroby będą przygotowane do odbioru w ciągu 14 dni. Wobec powyższego, uznać należało, iż z uwagi, że pozwany pozostawał w zwłoce, ze spełnieniem swojego świadczenia strona powodowa uprawniona była do odstąpienia od łączącej strony umowy w oparciu o treść art. 494 k.c. Nadto jak wykazało postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie, oświadczenie to było ważne, z uwagi na fakt, iż składający je w imieniu powodowej spółki pełnomocnik, legitymował się na chwilę jego składania, pełnomocnictwem obejmującym możliwość złożenia tego rodzaju oświadczenia, udzielonym przez osoby uprawnione do reprezentacji spółki. Wskazać w tym miejscu należało, iż choć bezsporny i istotny był fakt, iż pomiędzy tymi samymi stronami toczył się w oparciu o tożsame okoliczności faktyczne, proces zakończony oddaleniem powództwa, to wadliwa była interpretacja jego znaczenia dokonana przez Sąd Okręgowy, w istocie prowadziła bowiem do wyeliminowania możliwości oceny zasadności roszczenia strony powodowej w oparciu o treść art. 494 k.c. Stanowisko takie było tymczasem nieuzasadnione, zwłaszcza że poza sporem było, iż oddalenie powództwa w uprzednio toczącej się sprawie nastąpiło z uwagi na jego przedwczesność, tj. w szczególności fakt, że brak było w ówczesnym stanie sprawy podstaw do przyjęcia, że stron nie łączy w dalszym ciągu zawarta umowa. Niewątpliwie na obecnym etapie sprawy, mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne – w zakresie sprecyzowania zamawianego asortymentu przez stronę powodową, gotowości spełnienia przez pozwanego świadczenia, braku jego spełnienia i odstąpienia od umowy - uznać należało, że nastąpiła tego rodzaju zmiana okoliczności, która wskazywała, iż nie sposób było mówić, iż obecnie rozpoznawana sprawa objęta jest przesłanką prawomocności rzeczy osądzonej (*res iudicata*). Do uznania, że sprawa została prawomocnie osądzona, a więc, że istnieją podstawy do odrzucenia nowego pozwu, nie wystarcza bowiem samo stwierdzenie, że w obydwu sprawach chodzi o to samo roszczenie i że identyczne są strony obydwu procesów, mimo bowiem identyczności stron i dochodzonego roszczenia stan rzeczy osądzonej nie występuje, jeżeli uległy zmianie okoliczności, których istnienie było przyczyną oddalenia pierwszego powództwa, a więc jeżeli roszczenie stało się w świetle nowego stanu faktycznego uzasadnione (wyrok SN z dnia 18 kwietnia 1980 r., IV CR 85/80, OSNCP 1980, nr 11, poz. 214). Uwzględnienie zatem powyższego i poczynionych ustaleń faktycznych, prowadziło do jednoznacznego wniosku, że roszczenie strony powodowej znajdowało oparcie w art. 494 k.c. Nieuzasadnione zatem było również odwołanie się przez Sąd Okręgowy przy ocenie roszczenia strony powodowej do treści art. 405 k.c., przy czym bez znaczenia, wobec braku związania Sądu wskazaną poprzez stronę podstawą prawną dochodzonego roszczenia, był fakt, iż na błędną podstawę powoływała się

w niniejszej sprawie sama strona powodowa. W myśl art. 494 k.c. strony po odstąpieniu od umowy mogą żądać zwrotu spełnionych na swoją rzecz świadczeń. Skoro zatem uznać należało, iż strona powodowa w realiach sprawy skutecznie odstąpiła od łączącej ją z pozwanym umowy, mogła ona w sposób uzasadniony domagać się od pozwanego zwrotu spełnionego przez siebie na jego rzecz świadczenia pieniężnego, którego zresztą spełnienie przez stronę powodową nie budziło najmniejszych wątpliwości. Podkreślenia wymaga, iż w istocie w toku niniejszego procesu pozwany nie przedstawił żadnych przekonujących okoliczności i zarzutów, które skutkować mogłyby brakiem w obecnym stanie sprawy uwzględnienia powództwa strony powodowej, uwzględnwszy fakt częściowego jego ograniczenia na etapie postępowania apelacyjnego. W konsekwencji Sąd Apelacyjny w pkt. 2 wyroku, na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok, w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 706.600 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7.04.2012 r. Zasądzenie odsetek za opóźnienie z tą datą, znajdowało uzasadnienie w treści art. 455 k.c., a także treści wezwania strony powodowej skierowanego do pozwanego, w którym łącznie z odstąpieniem od umowy wezwała ona pozwanego do zwrotu spełnionego świadczenia w terminie do dnia 6.04.2012 r. Mając powyższe na uwadze z dniem 7.04.2012 r. pozwany pozostawał w opóźnieniu ze zwrotem świadczenia pieniężnego, co uzasadniało od tej właśnie daty zasądzenie od roszczenia głównego odsetek, o których mowa w art. 481 § 1 k.c.

Konsekwencją zmiany orzeczenia merytorycznego w powyższym zakresie była również zmiana rozstrzygnięcia o kosztach procesu za postępowanie przed Sądem I instancji. O kosztach tych orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić stronie wygranej na jej żądanie koszty niezbędne procesowi. Co prawda stronie powodowej zasądzono ostatecznie niepełną kwotę w stosunku do żądanej w pozwie, z uwagi na częściowe cofnięcie pozwu, to jednak należało mieć na uwadze, iż fakt ten był wynikiem spełnienia (w części) dochodzonego roszczenia już w toku procesu przez pozwanego. To zaś niewątpliwie nakazywało traktować stronę powodową jako wygrywającą proces w całości. Poniesione przez stronę powodową koszty, które pozwany jest zobowiązany jej zwrócić (16.994 zł), obejmują: opłatę od pozwu, w zakresie uiszczonym przez stronę powodową, od której nie została ona zwolniona, tj. w kwocie 9.777 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 7.200 zł (ustalone na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz kwotę 17 zł tytułem poniesionej przez stronę powodową opłaty od pełnomocnictwa.

Mając na uwadze, iż w postępowaniu pierwszoinstancyjnym strona powodowa została zwolniona od obowiązku uiszczenia opłaty od pozwu, wyjąwszy uiszczoną z tego tytułu kwotę 9.777 zł, w oparciu o treść art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd Apelacyjny obciążył pozwanego obowiązkiem uiszczenia tych kosztów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Opolu, w kwocie 29.303 zł. Kwota ta ustalona została jako różnica należnej w sprawie opłaty od pozwu ustalonej w wysokości 5% wartości przedmiotu sporu na podstawie przepisu art. 13 ust. 1 w zw. z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz kwoty uiszczonej tytułem opłaty sądowej przez stronę powodową przy wnoszeniu pozwu (39.080 zł – 9.777 zł).

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd II instancji orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., również w przypadku tego bowiem postępowania uznać należało, że uzasadnione jest przyjęcie, iż strona powodowa wygrała je w całości, co uzasadniało obciążenie kosztami przegrywającego pozwanego. Na zasądzoną stronie powodowej tytułem zwrotu kosztów kwotę 5.400 zł złożyło się wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o w § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Mając zaś na uwadze, że również w toku postępowania apelacyjnego strona powodowa została zwolniona od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w zakresie opłaty od apelacji, w oparciu o treść art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd Apelacyjny obciążył stronę powodową obowiązkiem uiszczenia tych kosztów w kwocie 39.080 zł na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Opolu. Kwota ta ustalona została jako 5% wartości przedmiotu sporu (art. 13 ust. 1 w zw. z art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

bp